

Rigsdagstidende.

1854. Forhandlingerne paa Landstinget. № 131.

Femte Session.

78de Møde.

Torsdagen den 2den Marts.

(Fortf.)

Besvarelse: Det er kun en ganske kort Bemærkning, jeg skal tillade mig i Anledning af de Øttringer, hvormed den meget ærede Premierminister indledede sit Foredrag. Det forekommer mig nemlig, som om han yttrede, at det var umuligt at komme ud af den lammende og al sand Udvikling hemmende Tilstand, vi ere i, fordi vi mangle Fællesforfatningen, og at han meente, at, uagtet det Forslag, som foreslaa Forsamlingen, var et andet end det, der var fremkommet fra Regjeringen, var der dog ikke Grund til at blive staaende, da der dog var Udset til at ende Sagen paa en fredelig Maade. Jeg kan ikke nægte, at disse Udtryk, hvis jeg ellers har forstaaet dem rigtigt: „At Sagen skal endes paa en fredelig Maade,“ har vaakt nogen Forundring hos mig. Det er mig nemlig ikke klart, hvad den egentlige Betydning af disse Ord er, og jeg skal derfor foreløbigen lade dem staae hen, idet jeg ikke kan antage, at deri skulde ligge Betydningen af, at, hvis Ministeriet ikke blev enigt med Rigsdagen, saa vilde Rigsdagen blive opløst. Hvis det skulde være Meningen, som jeg dog ikke kan antage, forekommer det mig ikke, at det kan være en Betragtning, hvortil Rigsdagen egentlig har at tage Hensyn i et Spørgsmaal som det nærværende, i et Spørgsmaal, som angaaer, saavidt jeg skjønner, en af de vigtigste Sager, som have været forelagte den danske Rigsdag, som angaaer et af de vigtigste Forslag, som ere fremkomne fra Regjeringen, et Forslag, som jo angaaer hele Landets fremtidige Stilling. Under saadanne Forhold for-

refommer det mig ikke, at Rigsdagen kan tage Hensyn til, hvorvidt dens Afstemning vil lede til at den blev opløst eller ikke. — Den meget ærede Premierminister gjorde dernæst opmærksom paa den Stilling, som Regjeringen nu stod i. Han udhævede, at man i det fra Regjeringen fremkomne Forslag var gaaet ud fra den Betragtning, at man derved gjorde Forslag om Forandringer i den danske Grundlov, ikke blot om saadanne Forandringer, som vare nødvendige med Hensyn til Fællesforfatningen, men ogsaa om de Forandringer, som Ministeriet ansaae for at være Forbedringer i den nuværende Grundlov for Danmarks Rige. Den meget ærede Minister tilføiede dernæst: „Dette Standpunkt har Regjeringen opgivet“. Da Regjeringen altsaa ikke har kunnet formaae den anden Deel af Rigsdagen til at gaae ind paa saadanne Forandringer, som ikke vare en nødvendig Følge af Fællesforfatningen, saa har Regjeringen nu forladt dette Standpunkt. Jeg maa dog herved gjøre opmærksom paa, at det forekommer mig at være en stor Grad af Mærkelighed, at Regjeringen i et Forslag som det nuværende, i et Forslag, som er af en saa indgribende Betydning som dette, med Gøt forandrer sin Stilling, med Gøt forandrer sin Opfattelse af det hele Forhold, og siger: „Vi blive endda staaende som Ministre.“ Det har forekommet mig; men det er jo muligt, at jeg i den Henseende tager feil, at, dersom Ministeriet havde havt Tillid til sit eget Forslag, dersom Ministeriet virkelig havde anseet det for at være hensigtsmæssigt, dersom Ministeriet virkelig havde formeent, at, saaledes som Forslaget var fremkommet fra det, saaledes var det virkelig gavnligt, saaledes var det virkelig heldbringende ikke blot for Danmark, men ogsaa for hele Riget — da maatte Ministeriet tillige have